

Kjær: Det, som det ærede Medlem vil oplyse mig om, trænger jeg overhovedet ikke til, det vidste jeg god Besked om isorveien. Men ikke bestormindre er jeg taknemmelig for enhver Oplysning, jeg kan trænge til; hans Omhu for at veilede mig skal jeg altid paafsjønne. Der falder derimod en anden Bemærkning fra det ærede Medlem, idet han sagde, at han ikke vilde indlade sig paa en saadan ensidig Behandling af dette Spørgsmaal. Om det skulde være en Sigtelse til mig der ikke har omtalt Andet end de Meniges Lønning, ved jeg ikke, men i alt Fald er det ikke af nogen anden Beslaffenhed, end at Enhver nok tør brage det frem, og det er for mig af saa stor Betydning, at jeg ikke har villet undlade at sige det ved Behandlingen af et Lovforslag som dette. Naar det ærede Medlem endvidere fremdrog, at Befalingsmand, som være Familiefædre, maaske ogsaa kunde trænge til at faae deres Lønninger forhøiede, saa har jeg ikke det Mindste derimod, og jeg skal lægge min Bestræbelse til det ærede Medlems, forsaavidt jeg kommer til Ekspeditionsaf, at det er nødvendigt, at de forhøies; kun vil jeg gjøre den Bemærkning, at Befalingsmændene ere Folk, der frivillig ere traadte ind i Hæren, medens de menige Soldater ere tvungne dertil, og det er en Forskjel. Naar jeg frivillig skal til at vælge en Stilling, maa jeg overvie de Fordele, der ere forbundne med denne Stilling, og hvorledes Stillingen er lønnet, og tiltaler den mig saa ikke, kan jeg jo lade være med at modtage den; men de menige Soldater kunne jo ikke vælge paa den Maade, de ere tvungne. Forpørrigt glædede det mig, at det ærede Medlem ikke var imod min Opsættelse, men endog til en vis Grad, saavidt jeg forstod ham, indvømmede mig Rigtigheden af, hvad jeg fremsatte. Til Slutning skal jeg bemærke, at enten Hærløven vedtages eller ikke, er Lønningsloven jo uafhængig af Hærløven; man kan godt vedtage Lønningsloven uden at vedtage Hærløven, men hvilket Resultat man end kommer til, skulde jeg dog ønske, at man maatte komme til Enighed om en Forhøielse af de Meniges Lønninger.

Laug: Det er blot en enkelt Bemærkning, jeg skal gjøre til den første ærede Læser (Kjær). Naar det ærede Medlem uttrede, at 55 Dre foruden frit Brød — han nævnte ganske vist ikke det Sidste, men han havde det naturligtvis i mente, da han jo meget godt maa kjende det fra den

Tid, han selv var praktisk Soldat — var for Lidt, og at det vilde være passende at gaa op til 66 Dre, saa vil jeg i den Henseende gjøre en Bemærkning til Overveielse for det fremtidige Udvalg, der rimeligvis vil blive nedsat. Jeg tror, at man ikke godt saaledes kan fastslaa noget bestemt, thi det er jo ikke sikker, at det, der kan være en ordentlig Lønning for iaar, vil være passende for næste Aar. Man kan fastsætte 55 D. for iaar, og det kan efter Forholdene nogenlunde slaa til, men man kan ogsaa fastsætte 70 D., og der kan da komme Aaringer, hvor det er meget mindre end 55 D. Derfor henstiller jeg den Bemærkning til det ærede Udvalg, om ikke en Del af Lønningen kan fastsættes efter Brøddpriserne eller Smørpriserne eller maaske efter andre Forhold, f. Ex. efter Foderpriserne. Enhver, der kjender til at have Folk paa Kost, ved meget godt, at det med den samme Betaling kan slaa meget daarligt til det ene Aar fremfor det andet, saaledes at der endog saa fremkommer en betydelig Underbalance, medens det et andet Aar kan slaa meget godt til. Jeg kan ikke paavise den praktiske Veie, man skal gaa; men jeg henstiller denne Tanke til det fremtidige Udvalgs Overveielse, der naturligtvis særlig maa være inde i denne Sag, der kan udfinde saadanne Ting og lægge det rigtigt frem for os; thi sjøndt jeg ikke kan gjøre det, er det jo en af Udvalgets første Opgaver at veilede os. Vi have ved første Behandling kun at fremsætte vore Tanker, og finder Udvalget da, at der er Noget i dem, kan det jo videre udvikle dem. Hvis nu det fremtidige Udvalg finder, at der ikke er Noget i den Tanke, jeg er fremkommen med, saa var det saa godt at lægge den til Side. Men den Ting fastholder jeg, at 55 Dre i et Aar kan være meget godt, og et andet Aar kan 70 Dre være meget ringere end 55 Dre, idet man nemlig maa se denne Sum i Forhold til Priserne. Kan man imidlertid paa den ene eller den anden Maade udfinde det saaledes, at Pengene komme til at variere, efterdem der er mere eller mindre godt Kjøb paa Levnetsmidler, om end ikke fuldstændigt, saa dog tilnærmelsesvis, saaledes, at der ikke vil blive nogen stor Forskjel netop for disse fattige Tjenestekarle, der ikke have Andet at leve af, vilde det have Meget at sige. Det kan jo ikke nytte, at man fastsætter Lønningen konstant, fra det ene Aar til det andet; en Mand kan paa denne Maade det ene Aar opspare 10—15 Dre daglig af sin Lønning, medens han i andre Aar kan